

ಪುಣ್ಯವಂತ ಪಾಪಣ್ಣ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಪಾಪು. ಜನರು ಅವನನ್ನು ಪಾಪಿ ಪಾಪಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರು ಪಾಪಿ ಎಂದು ಕರೆದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಅವಮಾನವಾದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಕರೆಯಬಾರದೆಂದು ಎಷ್ಟೇ ವಿನಂತಿಸಿದರೂ, ಜನರು ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ಪಾಪಿ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಊರ ಹೊರಗಿನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಗುರುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಗುರುಗಳು ಬಾಲಕನನ್ನು ಗಮನಿಸಿ 'ಮಗು ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವೆ?' ಎಂದರು.

ಆಗ ಬಾಲಕನು 'ಗುರುಗಳೇ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪಾಪು. ಆದರೆ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಪಾಪಿ ಪಾಪಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಎಂದೂ ಪಾಪ ಮಾಡದೇ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆ ಕರೆಯುವುದು ನನಗೆ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಗುರುಗಳು ಅವನ ಆತಂಕವನ್ನು ಕಂಡು ನಸುನಕ್ಕು 'ಮಗು, ಹೆಸರಿಗೂ, ನಾವು ಇರುವುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸುಮ್ಮನೇ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗು' ಎಂದರು.

ಆದರೆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಗುರುಗಳೇ ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿ' ಎಂದು ಕರಮುಗಿದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಗುರುಗಳು 'ಮಗು ನೀನು ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹಾಕು. ನಿನಗೆ ಭೇಟಿಯಾದ ಜನರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳು. ಅವರ ಇರುವಿಕೆಗೂ ಮತ್ತು ಹೆಸರಿಗೂ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯೋ ನೋಡು. ಆ ನಂತರದಲ್ಲೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಾದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡೋಣ. ಈಗ ಹೋಗು' ಎಂದರು.

ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಾಲಕ ಊರಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹರಕು ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟು, ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವ ಕಾಣಿಸಿದ. ಅವನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ 'ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು?' ಎಂದನು.

ಅವನು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೆವರು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು 'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಧನವಂತ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಧನವಂತನಾದರೂ ನಾನು ಕಡು ಬಡವ. ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆದು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊರೆಯುತ್ತಿರುವೆ' ಎಂದನು.

ಬಾಲಕನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಹೆಸರು ಧನವಂತ. ಆದರೆ ಈತ ಕಡು ಬಡವ. ಅದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ. ಕೆದರಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಡಕು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನೊಬ್ಬ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು 'ಅಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಿ. ಎರಡು ದಿನದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಏನಾದರೂ ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಬಾಲಕ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 'ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ಅಯ್ಯಾ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನು 'ಏಕೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕುಬೇರನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪು. ಹೆಸರು ಕುಬೇರನಾದರೂ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದೇ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ' ಎಂದನು.

ಬಾಲಕನಿಗೆ ಸಬೇದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಹೆಸರು ಕುಬೇರ. ದೇವರಿಗೆ ಸಾಲ ನೀಡಿದಾತನ ಹೆಸರು. ಆದರೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಇದೇ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಬಂದು ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು. ಮೈಮೇಲೆ ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಸಿದ ರುಮಾಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡವನೊಬ್ಬ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುತ್ತಲಿದ್ದ.

ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದು 'ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ

ನಾಮಧೇಯವೇನು?' ಎಂದನು. ಆಗ ಆ ಬಡವ ನಸು ನಕ್ಕು 'ಏಕೆ ಮಗು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆ. ನನ್ನಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕು? ನಾನು ಬಡವ. ಇರಲು ಮನೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾರದೋ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿದು ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.' ಎಂದನು.

ಆಗ ಬಾಲಕ ದಯವಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಹಲ ಹಿಡಿದನು. ಆಗ ಆ ಬಡವ 'ಮಗು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಭೂಪತಿ' ಎಂದನು.

ಬಾಲಕನಿಗೆ ಈಗ ಇಟ್ಟು ಹೆಸರಿಗೂ ನಮ್ಮ ನಡೆಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಜನರು ತನ್ನನ್ನು ಪಾಪಿ ಎಂದು ಕರೆದಾಕ್ಷಣ ತಾನೇನೂ ಪಾಪಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಗುರುಗಳ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಆಗ ಗುರುಗಳು 'ಮಗು ನಾವು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗುವುದು ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ. ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಪುಣ್ಯವಂತರೆಂದು, ಪಾಪದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಪಾಪಾತ್ಮರೆಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಯಾವ ಪಾಪವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕ ಬೇಡ' ಎಂದರು. ಬಾಲಕ ಅಂದಿನಿಂದ ಅದೇ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವನಸ್ಥತಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದನ್ನು ಗುರುಗಳಿಂದ ಕಲಿತ. ಬಡಜನರಿಗೆ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಜನಾನುರಾಗಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿದನು. ಜನರು ಅವನನ್ನು 'ಪುಣ್ಯವಂತ ಪಾಪಣ್ಣ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

■ ಕೆ.ಪಿ. ರಾಮಗುಂಡಿ,
ಬೈಲಹೊಂಗಲ